

O B Ě Ž N Í K č. 89Košťata užitečných idiotů

V poslední době se na neštěstí veřejně ventilují konflikty mezi tou částí čsl. exilu, která chce v zahraničí politicky spolupracovat s komunisty a mezi částí, která takovou spolupráci zásadně odmítá.

Sdružení bývalých čsl. politických vězňů poukázalo v prohlášení zveřejněném v roce 1982 na to, že prokomunističtí aktivisté sáhli k metodám jim vlastním a označili demokratickou část exilu za "reakcionáře a kazimíry, neurotiky, nevzdělance, svíčkové báby, dogmatiky, staré pány a užitečné idioty pražského režimu".

Nejde však pouze o vulgárnost a urážky. Podstatou sporu je aspekt mravní.

Zkrachovaní bývalí komunističtí prominenti s tou nejpochybnější politickou minulostí se v řadě případů ani po trapném a totálním politickém debaklu nevzdávají socialistické ideologie, která způsobila zkázu Československa.

O této skutečnosti však není přesvědčena laická organizace Opus Bonum a její předseda opat Anastáz Opasek a nadále se stavějí do čela té části československého exilu, která doporučuje a v praxi provádí spolupráci s komunisty.

Nezvratný důkaz o omylu Opus Bonum a Otce opata Opaska podal profesor Jiří Hájek, který v interview pro Pelikánovy Listy č. 5 z října 1982 odpověděl na otázku, zda zůstává pořád komunistou následovně: "Samozřejmě zůstávám socialistou, ba chceš-li, komunistou".

Je možné, aby poctivý exulant tuto okolnost ignoroval?

Tzv. polsko-české sympozium, konané ve Franken /NSR/ z iniciativy katolické organizace Opus Bonum ve dnech 28.-31. října 1982 poctil poprvé svojí přítomností J. Pelikán. Počínal si zde jako vždy sebevědomě a velkopansky. Vystupoval jako přesvědčený a celoživotní odpůrce jakéhokoliv komunismu. Mladým a zapomětlivým připomínáme, že J. Pelikán byl od raných studentských let vášnivým komunistou a od r. 1945 prominentním stranickým funkcionářem. Zvláště vynikl jako uzurpátor funkce předsedy Ústředního svazu čs. studentstva během puče v únoru 1948 a ve funkci předsedy Ústředního akčního výboru čs. vysokých škol.

Rozhodoval o vyloučení demokratických studentů a demokraticky smýšlejících profesorů protestujících proti zkomunizování vysokých škol, včetně uznávaných mezinárodních kapacit. Jeho honba po moci pokračovala i v pověstných padesátých letech, kdy byl poslancem a čelným funkcionářem KSČ a vůdcem komunistického Mezinárodního svazu studentů.

Najdou se ovšem v exilu lidé-a dokonce i duchovní - kteří, jak napsal trefně svého času Felix Uhl, chtějí udělat ze Šavla Pavla. Zaslepenost jim brání důkladně promyslet a srovnat se skutečností "změnu" lidí typu J. Pelikána. O to prozíravějším se ukázal být polský exil, jehož významní exponenti se setkání prostě nezúčastnili. Také slovenská exilová reprezentace při této příležitosti neasistovala.

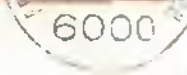
".... mnichovský vysílač Svobodná Evropa. Kdo by neznal tuto smutnou instituci, která se zrodila z dolarů a ze lží, z dolarů a ze lží také dodnes živoří"

Výše uvedený citát je z Literárních novin ze 6. prosince 1952 a autorem není nikdo jiný než A. J. LIEHM, který, jak se proslechlo koncem roku 1982 - má zasednout do křesla šéfa československého vysílání rozhlasu Svobodná Evropa. Invaze komunistů do této rozhlasové stanice tedy pokračuje. "Skupina Listy" rozšiřuje svoje pozice. A. J. LIEHM, velmi aktivní spolupracovník "skupiny Listy", vykonával funkci jejího zástupce pro U.S.A. a Kanadu. Od roku 1982 řídí časopis vydávaný v nakladatelství INDEX "150.000 slov".

Možno-li uvěřit tomu, co se říká a A. J. Liehm nastoupí na vedoucí místo do Svobodné Evropy, pak nelze než plně souhlasit s tézí obsaženou v programovém projevu předneseném u příležitosti celosvětového sjezdu Sdružení bývalých čl. politických vězňů v červenci 1982 ve Vídni. Konkrétně: Komunistické expansi je nutno se postavit na odpor. Přičinně se, aby náš hlas byl slyšet!

Schreib
mal
wieder

Post